

Sygn. akt VIII U 1297/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodnicząca – Sędzia S.O. Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant – st. sekr. sąd. Katarzyna Tokarska-Jóźwik

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2017 roku w Lublinie

sprawy M. B. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. B. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 5 listopada 2013 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 1297/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 listopada 2013 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił M. B. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż została ona wydana w oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, wskazujące iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. (decyzja – k. 50 a.r.)

W odwołaniu M. B. (1) wniosła o zmianę decyzji oraz przyznanie prawa do renty podnosząc okoliczności dotyczące jej stanu zdrowia. (odwołanie – k. 2-3 a.s.)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie - k. 7-7v a.s.)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 23 sierpnia 2013 roku M. B. (1) złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. (wniosek – k. 2-5 a.r.) Skarżąca posiada wykształcenie średnie zawodowe - techniczne. Jej wyuczony zawód to technik rolnik. Ubezpieczona ostatnio zatrudniona była, jako pracownik fizyczny w pełnym wymiarze czasu pracy. Praca wymagała od niej sprawności obu rąk, dłuższego stania, chodzenia oraz przyjmowania pozycji wymuszonej. (wywiad zawodowy – k. 22 a.r.)

W związku z rozpoznaniem wniosku lekarz orzecznik ZUS dokonał oceny niezdolności do pracy ubezpieczonej. W orzeczeniu z dnia 12 września 2013 roku lekarz orzecznik ZUS uznał, że wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy od 22 sierpnia 2013 roku do 30 września 2014 roku. (orzeczenie – k. 23-23v a.r.)

Z powyższym orzeczeniem nie zgodził się Główny Lekarz Orzecznik Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. zgłaszając zarzut jego wadliwości i przekazując sprawę do rozpatrzenia komisji lekarskiej ZUS. (sprzeciw – k. 24 a.r.)

W orzeczeniu z dnia 17 października 2013 roku komisja lekarska ZUS ustaliła, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. Orzeczenie wydane zostało po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawczyni oraz po dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej. (orzeczenie – k. 28 a.r.)

Przedmiotowe orzeczenie stanowiło dla organu rentowego podstawę do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 5 listopada 2013 roku.

M. B. (2) z dniem 2 grudnia 2013 roku podjęła zatrudnienie w (...) Sp. z o.o. w W. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika biurowego (pismo, świadectwo pracy – k. 81 – 83). Wnioskodawczyni od dnia 22 stycznia 2014 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim, w związku z którym pobierała zasiłek chorobowy, a następnie świadczenie rehabilitacyjne do dnia 15 lipca 2015 roku (pismo organu rentowego z 17 marca 2017 roku, a.r.).

W dniu 29 lipca 2015 roku M. B. (2) złożyła ponowny wniosek o rentę. Na mocy decyzji z dnia 10 września 2015 roku organ rentowy przyznał skarżącej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 16 lipca 2015 roku (t. II a.r.). Następnie decyzją z dnia 6 lipca 2016 roku przyznano ubezpieczonej od dnia 1 maja 2016 roku prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Na mocy decyzji organu rentowego z dnia 13 września 2016 roku skarżącej przyznano prawo do emerytury od dnia 24 sierpnia 2016 roku.

Okolicznością sporną w niniejszej sprawie było istnienie niezdolności do pracy wnioskodawczyni, okres powstania tej niezdolności.

Na etapie postępowania sądowego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy o specjalnościach chirurgii naczyń i neurologii. (postanowienie k. 9 a.s.)

W opinii z dnia 27 sierpnia 2014 roku biegły lekarz sądowy chirurg oraz biegła lekarz sądowa neurolog, po zbadaniu odwołującej oraz po zapoznaniu się z całością dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy, a także po uzupełnieniu wywiadu chorobowego, stwierdzili brak niezdolności do pracy. Rozpoznali u badanej (...)W ocenie biegłego chirurga naczyniowego, stan zdrowia wnioskodawczyni wymaga stałego leczenia. Ewentualne zaostrzenia choroby mogą być leczone w ramach zwolnienia lekarskiego. Wykonane badanie dodatkowe USG potwierdziło skuteczność zastosowanego leczenia i stabilizację stanu zdrowia M. B. (1). Również w ocenie neurologicznej nie stwierdzono u wnioskodawczyni niezdolności do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Stwierdzone schorzenia kręgosłupa wymagają dalszego leczenia i rehabilitacji w okresach zaostrzeń dolegliwości i mogą być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy. Jednocześnie przy aktualnym stopniu zaawansowania i nasileniu objawów nie powodują znaczącego trwałego upośledzenia funkcji organizmu, ani trwałej niezdolności do pracy. (opinia – k. 26-27 a.s.)

Na rozprawie w dniu 21 stycznia 2015 roku pełnomocnik wnioskodawczyni zarzucił nierzetelność powyższej opinii oraz wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych z zakresu chirurgii naczyń i neurologii. (protokół z rozprawy – k. 38v a.s.)

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 21 stycznia 2015 roku Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy chirurga naczyń i neurologa, innych od tych sporządzających poprzednią opinię. (postanowienie – k. 39 a.s.)

W opinii z dnia 23 czerwca 2015 roku biegli sądowi chirurg naczyń i neurolog stwierdzili u wnioskodawczynie wskazania do zasiłku rehabilitacyjnego od dnia 23 sierpnia 2014 roku na okres 12 miesięcy, zaś od ustania świadczenia rehabilitacyjnego biegli uznali badaną za częściowo niezdolną do pracy na okres 12 miesięcy. W badaniu części obwodowej (...) obecne są objawy (...) której nasilenie przyczynia się do uznawania częściowej niezdolności do pracy w ocenie kompleksowej stanu zdrowia opiniowanej. (opinia – k. 49-49v a.s.)

Pismem procesowym z dnia 8 października 2015 roku pełnomocnik wnioskodawczynie wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej, w której biegli odniosą się do stanu zdrowia ubezpieczonej w okresie od 22 sierpnia 2013 roku do 30 września 2014 roku i określą czy ubezpieczona była w tym okresie częściowo niezdolna do pracy. (pismo procesowe – k. 60 a.s.)

Postanowieniem z dnia 13 października 2015 roku Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych sądowych lekarzy chirurga naczyniowego dr P. J. i neurologa dr P. W.. (postanowienie – k. 62 a.s.)

W uzupełniającej opinii z dnia 4 grudnia 2015 roku biegli lekarze sądowi chirurg naczyniowy oraz neurolog, po ponownej analizie dokumentacji medycznej, uznali wnioskodawczynię za częściowo niezdolną do pracy od dnia 23 sierpnia 2013 roku, podtrzymując postawione wcześniej rozpoznanie. (opinia – k. 70 a.s.)

Pismem procesowym z dnia 14 grudnia 2015 roku pełnomocnik organu rentowego wniósł o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego neurologa i chirurga naczyniowego celem ustosunkowania się do zastrzeżeń wskazanych przez Przewodniczącą Komisji Lekarskiej ZUS, a wynikających z przedstawianych organowi zwolnień lekarskich świadczących o otrzymaniu przez wnioskodawczynię pozytywnego orzeczenia lekarskiego lekarza medycyny pracy pozwalającego na powrót do zatrudnienia, po długim okresie nieobecności w pracy. (pismo – k. 77-78 a.s.).

Postanowieniem z dnia 8 lutego 2016 roku tut. Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych sądowych chirurga naczyń oraz neurologa. (postanowienia – k. 113)

Biegli, chirurg naczyniowy i neurolog, w opinii z dnia 10 marca 2016 roku, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonej w aktach dokumentacji medycznej M. B. (1), podtrzymali przedstawione w poprzedniej opinii stanowisko. (opinia – k. 116)

Biegli w opinii uzupełniającej z 10 marca 2016 roku wskazali, iż wykonana diagnostyka radiologiczna potwierdza obecność zmian (...) z możliwymi okresami remisji ale brakiem długookresowej utrwalonej poprawy stanu klinicznego wskazując na istnienie niezdolności do pracy od dnia 22 sierpnia 2013 roku. Biegły chirurg naczyniowy ponownie przeanalizował dokumentację orzecznico-lekarską ubezpieczonej i stwierdził, że choroba (...) w spornym okresie od 22 sierpnia 2013 roku do 22 lipca lub 30 września 2014 roku mogła być jedynie czynnikiem dodatkowym, sprzyjającym orzeczeniu długotrwałej niezdolności do pracy, samodzielnie jednak jej nie powodując, co wynika z opinii uzupełniającej biegłych sądowych z dnia 30 października 2015 roku

W piśmie z dnia 24 maja 2016 roku organ rentowy wniósł o dopuszczenie dowodu z nowej opinii biegłych neurologa i chirurga celem ustosunkowania się do przedstawionych przez lekarza - członka Komisji Lekarskich ZUS zastrzeżeń, a wskazujących, na sprzeczne ustalenia dwóch zespołów biegłych w poprzednich opiniach. (pismo procesowe – k. 124-125)

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2016 roku tut. Sąd dopuścił dowód z kolejnej opinii biegłych sądowych chirurga naczyń oraz neurologa innych niż sporządzających poprzednie opinie. (postanowienia – k. 126)

W opinii sądowej z dnia 18 listopada 2016 roku biegły chirurg naczyniowy uznał M. B. (1) za częściowo niezdolną do pracy zawodowej, od dnia 22 stycznia 2014 roku, na stałe, ze względu na stan zdrowia(...) Początkowa data ustalenia częściowej niezdolności do pracy, tj. 22 stycznia 2014 roku, jest to data od której wnioskodawczynie przebywała na zwolnieniu lekarskim. W opinii z dnia 18 listopada 2016 roku również biegła neurolog stwierdziła, że M. B. (1) jest

częściowo niezdolna do pracy, zaś niezdolność ta z punktu widzenia neurologicznego powstała w dniu 27 maja 2015 roku, gdyż od tego okresu dostępne są pełne badania wnioskodawczyni. Niezdolność ta jest stała, bowiem stwierdzone u wnioskodawczyni schorzenia nie rokują poprawy. (opinie - k. 145, 146-147)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przytoczone dowody z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd oparł się na opinii z dnia 27 sierpnia 2014 roku, również częściowo na opinii z dnia 23 czerwca 2015 roku oraz na opiniach z dnia 18 listopada 2016 roku sporządzonych przez biegłych sądowych o specjalnościach z zakresu chirurgii naczyniowej i neurologii. Biegli przebadali wnioskodawczynię, wnikliwie przeanalizowali jej dokumentację medyczną i omówili wpływ zdiagnozowanych u niej schorzeń na zdolność do pracy.

Dokonując oceny zgromadzonych w sprawie opinii biegłych, w pierwszej kolejności należy wskazać, że w przedmiotowej sprawie opinie wydawały trzy pary biegłych. W pierwszej opinii z dnia 27 sierpnia 2014 roku, biegli wskazali na schorzenia wnioskodawczyni w tym m. in. (...)uzasadniając we wnioskach, że powyższe schorzenia nie kwalifikują skarżącej, jako osoby niezdolnej do pracy. W kolejnych opiniach dwa zespoły biegłych wskazały, że stwierdzone u wnioskodawczyni schorzenia kwalifikują ją, jako częściowo niezdolną do pracy. W szczególności w opinii z dnia 23 czerwca 2015 roku i z dnia 18 listopada 2016 roku biegli sądowi chirurg naczyń i neurolog stwierdzili u wnioskodawczyni częściową niezdolność do pracy z uwagi na (...) biorąc pod uwagę ocenę kompleksową stanu zdrowia opiniowanej. Tym samym należy stwierdzić, że wszyscy biegli w swoich opiniach byli zgodni, co do zasadniczych schorzeń stwierdzonych u badanej, niemniej jednak dochodzili do odmiennych wniosków co do daty powstania niezdolności do pracy.

W zakresie braku istnienia u wnioskodawczyni niezdolności do pracy w dacie złożenia wniosku o rentę 23 sierpnia 2013 roku i wydanie zaskarżonej decyzji Sąd dał wiarę opiniom biegłych z dnia 27 sierpnia 2014 roku, 18 listopada 2016 roku w których biegli nie stwierdzili niezdolności wnioskodawczyni do pracy w powyższych datach. Należy, bowiem zauważyć, że opinie te zostały wydane po uzupełnieniu dokumentacji medycznej wnioskodawczyni oraz zgodnie i kategorycznie wskazują, że stwierdzone schorzenia nie powodowały u badanej niezdolności do pracy w powyższym okresie.

W opinii z dnia 27 sierpnia 2014 roku poprzedzonej badaniami w najwcześniejszym okresie po dacie wydania zaskarżonej decyzji, biegli w dniu 27 sierpnia 2014 roku w aktualnym badaniu neurologicznym stwierdzili brak odchyłeń od normy, podkreślając, iż zmiany opisywane w badaniach radiologicznych nie spowodują istotnych zaburzeń funkcjonalnych. Biegły chirurg naczyń w opinii wskazał, iż rozpoznane przez niego schorzenia przy obecnym stopniu zaawansowania nie spowodują na badaną niezdolności do pracy. Biegły wręcz podkreślił zapis, iż wykonane badanie (...) D. które potwierdziło obecność (...) (k. 24).

Opinia ta jest zgodna co do braku istnienia niezdolności do pracy wnioskodawczyni, w dacie złożenia wniosku o rentę w dniu 23 sierpnia 2013 roku i wydanie zaskarżonej decyzji, z wnioskami opinii z dnia 18 lutego 2016 roku.

W tej kwestii Sąd dał wiarę opisanym opiniom, w tym opiniom z dnia 18 listopada 2016 roku, gdyż zostały wydane po przeanalizowaniu całości dokumentacji zgromadzonej w sprawie oraz po wnikliwym przeanalizowaniu zarzutów stawianych poprzednim opiniom. Biegli w ostatniej opinii rzeczowo i logicznie wyjaśnili datę powstania u wnioskodawczyni częściowej niezdolności do pracy. Biegły chirurg naczyniowy uznał M. B. (1) za częściowo niezdolną do pracy zawodowej, od dnia 22 stycznia 2014 roku, na stałe, wskazując, że jest to data, od której wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskim. Również biegła neurolog określając datę powstania częściowej niezdolności do pracy na dzień 27 maja 2015 roku, logicznie uzasadniła swoją decyzję faktem, iż od tego okresu dostępne są pełne badania wnioskodawczyni. Biegła neurolog podkreśliła, iż wnioskodawczyni z zakresu neurologii była leczona z powodu (...) Biegła podkreśliła, iż w dokumentacji zawartej w aktach odwołany został pobyt w szpitalu z tego powodu w 2007 roku. Następne wizyty u neurologa sporadyczne, leczenie mało intensywne (dokumentacja z 2012 - 2013r.).

Biegła podkreśliła, iż w badaniach neurologicznych nie stwierdziła istotnych odchyłeń. Głównymi schorzeniami w dokumentacji medycznej był (...)

W okresie od 27 maja 2015 roku do 1 czerwca 2015 roku opiniowana była hospitalizowana w Oddziale Neurologii szpitala w R. z rozpoznaniem: stan po (...)

W wykonanym(...)z kontrastem stwierdzono(...) przy próbie R. (...)

Tym samym biegła neurolog stanowczo wskazała, że z zakresu neurologii należy orzec, że niezdolność do pracy wnioskodawczyni powstała w dniu przyjęcia na oddział neurologiczny tj. do 27 maja 2015 roku. Od tego okresu datuje się konkretne i pełne badanie diagnostyczne i ustalenie odchyłeń w badaniu neurologicznym. Przed orzecznym okresem brak jest dokumentacji neurologicznej, która uzasadniałaby częściową niezdolność do pracy.

Wnioski zawarte w ostatnich opiniach są wystarczająco uzasadnione i odnoszą się do rozbieżności wskazanych we wcześniejszych opiniach. Z tych względów ostatnie opinie Sąd uznał za wiarygodne, miarodajne i wyczerpujące, a przez to przedstawiające wystarczające wiadomości specjalne, niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, sygn. II UKN 96/99)

Kierując się powyższymi wskazaniem Sąd Okręgowy w całości podzielił wnioski biegłych wypływające z opinii z 27 sierpnia 2014 roku i z 18 listopada 2016 roku w zakresie braku istnienia u wnioskodawczyni częściowej niezdolności do pracy w okresie złożenia wniosku o rentę w sierpniu 2013 roku i w dacie wydania zaskarżonej decyzji. Z opinii i akt rentowych wynika, iż niezdolność do pracy wnioskodawczyni była spowodowana rozpoznaniem stanu po (...) w maju 2015 roku, co skutkowało przyznaniem M. B. (1) prawa do renty po wykorzystaniu świadczenia rehabilitacyjnego, od dnia 16 lipca 2015 roku (orzeczenie z 17 sierpnia 2015 r. k. 14 dok. med.).

Zgodność tych wniosków potwierdza również prawidłowość orzeczeń opinii biegłych z 18 listopada 2016 roku i z 27 sierpnia 2014 roku.

W tym względzie odosobniona jest treść opinii uzupełniających biegłych neurologa i chirurga naczyń z 30 października 2015 roku i z dnia 10 marca 2016 roku, w której biegli stwierdzili istnienie częściowej niezdolności do pracy wnioskodawczyni od dnia 23 sierpnia 2013 roku uzasadniając to wystąpieniem w dniu 12 września 2013 roku istotnych klinicznie (...) Sąd nie uznał opisanych wniosków za prawidłowe i nie przyjął je za podstawę swojego rozstrzygnięcia.

Należy wskazać, iż stan kliniczny skarżącej był oceniany przez Komisję Lekarską ZUS w październiku 2013 roku i nie stwierdzono niezdolności do pracy ani z przyczyn neurologicznych ani z przyczyn (...) Z dołączonych odpisów historii chorób wynika, iż w tym czasie wnioskodawczyni nie podlegała leczeniu neurologicznemu (ostatnia wizyta przed rokiem od spornego okresu). Wnioskodawczyni wskazywała, iż leczyła się w (...). Z odpisu historii choroby POZ wynika, iż wizyta ze skargami neurologicznymi miała miejsce w sierpniu 2012 roku, w sierpniu 2013 roku i 7 października 2013 roku tj. po dacie badania przez Komisję Lekarską która odroczyła wydanie orzeczenia w celu wystąpienia o dokumentację leczenia ambulatoryjnego w POZ (k. 74 t. I. dok. lecz.). W czasie wizyty 7 października 2013 roku zastosowano farmakoterapię. Brak istotnych odchyłeń od normy w badaniu neurologicznym potwierdza również opinia biegłych z 27 sierpnia 2014 roku. Nieprawidłowość opinii biegłych z 23 czerwca 2015 roku wraz z jej uzupełnieniem potwierdza również analiza przebiegu leczenia wnioskodawczyni z powodu opisanych schorzeń dokonane w opinii z 18 listopada 2016 r., którą Sąd przyjął za podstawę rozstrzygnięcia. Biegła neurolog w opisaney opinii podkreśliła, iż leczenie neurologiczne w latach 2012 – 2013 było mało intensywne, w badaniach neurologicznych bez istotnych odchyłeń a(...)

Należy podkreślić, iż schorzenia naczyniowe, rokując odzyskanie zdolności do pracy były przyczyną przyznania wnioskodawczyni świadczenia rehabilitacyjnego, z tym, że jak wynika z opinii biegłych z 27 sierpnia 2014 roku, 18 listopada 2016 roku i jak również z 23 czerwca 2015 roku schorzenia te nie spowodowały niezdolności do pracy wnioskodawczyni w dniu 23 sierpnia 2013 roku i w dacie wydania zaskarżonej opinii.

Biegły chirurg naczyń, w opinii z 18 listopada 2016 roku stwierdził częściową niezdolność do pracy wnioskodawczyni z powodu (...)w 2015 roku od 22 stycznia 2014 roku. Sąd odnośnie wskazania okresu powstania niezdolności nie uznaje opinii za wiarygodną. Opinia nie zawiera uzasadnienia przyjętej daty niezdolności, odnosząc się jedynie do daty zwolnienia lekarskiego. Jest wyjątkowo lakoniczna w tym zakresie, a stwierdzona niezdolność w styczniu 2014 roku odnosi również do stanu chorobowego z 2015 roku. Ponadto wnioski opinii odnośnie istnienia niezdolności w styczniu 2014 roku pozostają w sprzeczności z pozostałymi opisanymi w sprawie opiniami, które Sąd przyjął za podstawę rozstrzygnięcia z powołanych wyżej względów.

Ponadto nieprawidłowość wniosku wynika również z orzeczeń lekarskich ZUS, gdzie stwierdzono rokowanie medyczne odzyskania zdolności do pracy skarżącej z powodu chorób naczyń a istnienie niezdolności do pracy od maja 2015 roku wynikało ze schorzeń neurologicznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. B. (1) nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1440), dalej zwaną również ustawą emerytalną, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt 10 lit. a), pkt 11-12, 13 lit. a), pkt 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 cytowanej ustawy, który to przepis stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest natomiast osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy emerytalnej przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Niezdolność do pracy orzeka się na okres nie dłuższy niż 5 lat, bądź na okres dłuższy niż 5 lat, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy przed upływem tego okresu. (art. 13 ust. 2 i 3 ustawy emerytalnej)

Organ rentowy odmówił wnioskodawczyni przyznania renty gdyż nie spełniła jednego z warunków wynikających z w/w ustawy – brak niezdolności do pracy.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opinii z dnia 27 sierpnia 2014 roku oraz na opiniach z dnia 18 listopada 2015 roku biegłych lekarzy sądowych, weryfikowanych dokumentacją medyczną. Należy tutaj zwrócić uwagę na treść

wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2007 r. (III UK 130/06, OSNP 2008/7-8/113, LEX 368973), zgodnie z którym „Opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości, stanowiących łącznie o zdolności do wykonywania zatrudnienia lub jej braku. Sąd nie może - wbrew opinii biegłych - oprzeć ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu”. Sąd orzekający stanowisko to w pełni podziela.

Z powołanych w niniejszej sprawie opinii biegłych sądowych wynika, iż niezdolność do pracy wnioskodawczynie powstała po dniu 5 listopada 2013 roku tj. dacie wydania zaskarżonej decyzji, której prawidłowość badał Sąd w niniejszym postępowaniu. Powstanie niezdolności do pracy wnioskodawczynie, po dacie wydania zaskarżonej decyzji, skutkowało przyznaniem jej prawa do renty.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz artykułu 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.